

ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ
Fidesz - Magyar Polgári Szövetség

Országgyűlési Hivatala

Irományszám: *K/107H3*

Érkezett: 2009. SZEPTEMBER 25.

Írásbeli kérdés

Dr. Katona Béla
az Országgyűlés Elnöke részére

Helyben

Tisztelt Elnök Úr!

„2010-ben is lesznek „országgyűlési” és helyhatósági választások Afganisztánban. A katonák és a helyiek akkor is ott lesznek?” címmel a Hárszabály 91. §-a alapján írásbeli kérdést kívánok benyújtani dr. Balázs Péter külügyminiszter úrhoz.

A kérdésre a választ írásban kérem.

Tisztelt Miniszter Úr!

Clauzewitz óta tudjuk, hogy a háború – mai értelemben a haderő alkalmazása – nem más mint a politika folytatása más eszközökkel. E jeles katonai gondolkodótól azt is megtanulhattuk, hogy a politika jelöli meg a célokat, amelyek teljesítésének egyik eszköze a haderő.

Egy ország nemzetközi megítélését, súlyát a politikai szándékainak, erejének kifelé sugárzott megjelenítése határozza meg, és annak valóságtartalma igazolja hitelességét. A magyar külpolitika még mindig adós az Afganisztánnal kapcsolatos, terrorizmus elleni harccal, nemzetépítéssel, tartományi újjáépítéssel fémjelzett „ország koncepció” megalkotásával, a koncepció mentén megszületendő átfogó stratégiával. Majd az azokból eredeztethető ágazati stratégiák pedig pontosan meghatározhatnák az afganisztáni béke és biztonság megteremtéséhez való magyar hozzájárulásokat.

A clauzewitzi gondolatvonalat követve logikai bukfcenet látok. Nincs célkijelölés, de már az „eszköz” (Magyar Honvédség, IRM, FVM, OM) alkalmazásban van évek óta.

2009 év nyara mérföldkő Afganisztán életében. Lezajlott az elnökválasztás, ami nem volt veszélyektől, támadásoktól és áldozatoktól mentes. A civilek mellett magyar katonák is helytálltak az előkészítések és lebonyolítás során.

A Magyar Köztársaság évről évre támogatja az afganisztáni rendezést, újjáépítést a katonai hozzájárulásokon túl pénzügyi forrásokkal is. E források egy részét szaktárcák, helyszínen tartózkodó katonák, rendőrök, vagy ki-ki utazó FVM, OM alkalmazottak hasznosítják különböző projektek formájában. Magyar NGO-k pályázhatnak, akik a humanitárius, emberi jogi, oktatásügy, egészségügy, infrastruktúrafejlesztés, kormányzattámogatás és demokrácia építés területein tevékenykednek.

Az éven ezekre a forrásokra a pályázat csak most került kiírásra. Ez három nehézséget okoz:

1. a költségvetési évből hátralévő időben nem biztos, hogy a források tervezetten, megfontoltan és más nemzetközi, magyar szervezetekkel koordináltan kerülnek felhasználásra
2. fentiek alapján csorbulhatta a hitelesség és az átláthatóság.
3. a gyors „pénzköltés” eredményeként aggályos, hogy valóban a legrászorultabb afgán célcsoporthoz jut el a támogatás.

Veszélyt látok abban, hogy az évek óta tartó magyar NGO részvétel pont a választási előkészületek és a választás során maradtak el. Az elmúlt 3 évben a Baghlan tartománybeli polgárok „hozzászoktak” a magyar nép támogatásához. 2009 nyarán igazán szükség lett volna az infrastruktúra, a biztonsági szektor és a kormányzat megerősítésére, hogy a választások sikeresek lehessenek.

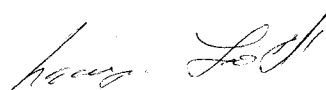
Tisztelt Miniszter Úr!

A magyar külpolitika milyen stratégiával és koncepcióval rendelkezik Afganisztánnal kapcsolatban?

Mi a késlekedés oka, hogy csak ilyen későn – idén ősszel – írták ki a pályázatot a NGO-k részére?

Várom megtisztelő válaszát.

Budapest, 2009. szeptember 25.

Csampa Zsolt

Fidesz – Magyar Polgári Szövetség